

¹ zou ik het durven?

Als ik je zie gaat mijn hart sneller kloppen.
Als ik je zie word ik rood als een biet.
Als ik je zie krijg ik knikkende knieën.
Als ik je zie wordt mijn hoofd een vergiet.

Vergeet ik de boodschappen die ik moest halen,
vind ik het leven een prachtig cadeau,
zou ik je midden op straat willen zoenen,
zeg ik alleen maar verlegen: 'Hallo.'

Zou ik het durven? Zal ik het doen?
Ik ga naar je toe / en ik geef je een zoen!

3

goeie reden

‘Opa, wil je met me trouwen?’

‘Met je trouwen? Waarom dat?
Waarom zou je met een ouwe,
kale kerel willen trouwen?
Zijn er soms geen jongens zat?’

‘Ja, er zijn best leuke bij,
maar niemand is zo leuk als jij
en niemand kan zo lekker koken.’

‘Goeie reden, afgesproken!’

2

in voor- en tegenspoed

Als ik later groot ben ga ik met mijn moeder trouwen,
zodat ze altijd bij me blijft, in voor- en tegenspoed.
Er zijn op deze wereld vast geen lievere mevrouwen.
Ik moet het haar nog vragen, maar mijn vader vindt het goed.

Twee dolverliefde pinguïns wilden samen graag een eitje,
maar ach, het waren mannetjes. Dat zat er dus niet in.
De andere pinguïnparen stonden keurig op een rijtje,
met allemaal een pasgeboren jong tussen zich in.
Toen zagen ze twee stenen liggen, ergens op de grond.
Ze waren wit, met vlekjes, en als eieren zo rond.

Daar konden ze er heel misschien wel eentje van gebruiken.
Ze zorgden samen weken voor hun mooie, stenen ei.
Ze broedden en ze broedden, maar er kwam geen pinguïнкуiken.
Er kwam geen barst, het was en bleef een grote, witte kei.
'Het duurt gewoon wat langer,' zei de jongste van de twee.
De oudste schudde droevig met zijn kop: 'Ik stop ermee.'

Het ei werd weer gewoon een steen. Het tweetal was verdrietig.
Maar ergens in de verte, in een grote waterplas,
lag eenzaam en alleen een pinguïne, heel nat en nietig.
Het was al bijna koud, en niemand wist van wie het was.
Het diepbedroefde pinguïnpaartje haastte zich erheen.
'Verwarmen!' riep de oudste van het stel. 'Dit is geen steen!'

Een week of twee daarna kwam er een barst, en toen een kuiken.
'Dag papa's,' riep het opgewekt. 'Wie wil mij leren duiken?'

pinguïns *

ma ma

Zijn eerste moeder heeft hij nooit gekend. Ze heette Joyce, ze was opeens verdwenen. En toen hij net aan Anja was gewend werd papa weer verliefd. Toen kwam Irene. Nu woont zijn vader samen met Chantal, en hij dus ook. Nu gaan ze overleggen hoe hij zijn nieuwe moeder noemen zal. Hij zou zo graag eens mama willen zeggen...

6

opeens niet meer

Ze kreeg verkering, eerst met Bas,
en dacht dat het voor eeuwig was.

Toen kreeg ze Mo, en daarna Peer.

Toch dacht ze het bij papa weer.

Maar toen kwam Stan, de brandweerman,
die alles durft en alles kan.

Nu denkt ze het opeens niet meer,
tenminste niet bij papa. En bij Stan?

Nu wel, maar straks misschien niet meer. En dan?

Mijn vader is een lieverd,
mijn moeder is een schat,
maar dat mijn vader ooit iets
met mijn moeder heeft gehad,
dat kan ik niet begrijpen,
daar kan ik echt niet bij.
Ze hebben niets, maar dan ook

7

niets gemeen

behalve

Ik zag mijn vader zoenen met juf Ans,
in het portaaltje bij de afvalbakken.
Ik liep naar buiten om mijn fiets te pakken.
Hij geeft op school muziek en zij geeft Frans.

Mijn vader weet ervan, hij zag me staan.
Hij zei dat ik het beter niet kon zeggen.
Dat hij het zelf aan mama uit zou leggen.
Dat heeft hij volgens mij nog niet gedaan.

Ik denk niet dat juf Ans mij heeft gezien.
We moesten *au revoir*, *je t'aime* spellen.
Zal ik het aan mijn moeder gaan vertellen?
Ik had het goed gespeld. Ik kreeg een tien.

Mijn vader houdt zijn mond. Wat zal ik doen?
Er toch maar met mijn moeder over praten?
Ze heeft misschien nog steeds niets in de gaten.
Of was het echt alleen die ene zoen?

8

ZOENEN

We hebben lief gelachen
en vrolijk meegefeest.
We zijn met mooie kleren aan
naar het stadhuis geweest.

We hebben meegezongen
en spelletjes gedaan.
Je ziet ons met een blij gezicht
op alle foto's staan.

We lachten en we klaptten
nog luider dan de rest.
We vinden Koos een leuke vent.
Hij doet ook echt zijn best.

En mama is gelukkig,
dat kun je aan haar zien.
Met papa was ze dat alleen
in het begin misschien.

Ze waren en ze bleven
heel aardig voor elkaar,
dat wel. Maar toen kreeg mama Koos.
Dat was dus vorig jaar.

Nu gaan ze samenwonen
in voor- en tegenspoed.
Nu komt het tussen onze echte
ouders nooit meer goed.

9

nooit meer

goed

10

goede antwoorden

*Welke van je moeders droeg jou / negen maanden
in haar buik? / Geen idee, ik ben gevonden /
onder een frambozenstruik. /*

*Gaat je moeder samenwonen / met haar nieuwe
vriend? Wat naar! / Voor die vriend of voor mijn
moeder? / Of voor jou? Ach, laat ook maar. /*

*Is je vader weggelopen? / Wat een vreselijke vent! /
Valt ontzettend mee, ik vind / dat u veel vreselijker
bent. /*

*Ga je haar nu mama noemen? / Mama? Nee, dat denk
ik niet. / Rosalinde vind ik mooier. / Maar ze heet
gewoon Margriet. /*

*Wat een mooie zwarte krullen! / Waar kom jij
precies vandaan? / Van de kapper. U zou beter /
ook wat vaker kunnen gaan.*

en op **foute** vragen

De ouders van Irene zijn al vijftien jaar getrouwd.
Hoelang zou dat nog goed gaan? denkt Irene.
Ze hebben wel eens ruzie hoor, maar scheiden? Voor geen goud.
'We houden heel veel van elkaar, we worden samen oud.'
Dat zeggen ze. Ze lijken het te menen.

Irene is bij haar op school heel anders dan de rest.
De meeste ouders zijn allang gescheiden,
de hare niet. Daar wordt ze op het schoolplein mee gepest.
Ze hoort er niet echt bij op school, dat voelt Irene best.
Ze is te anders dan de andere meiden.

Ze haalde laatst voor rekenen drie vijven en een twee.
Toen ging de meester met haar ouders praten.
Hij opperde: 'Misschien is uit elkaar gaan een idee?'
Het zou Irene helpen. Maar haar ouders zeiden nee.
Toen heeft de meester het erbij gelaten.

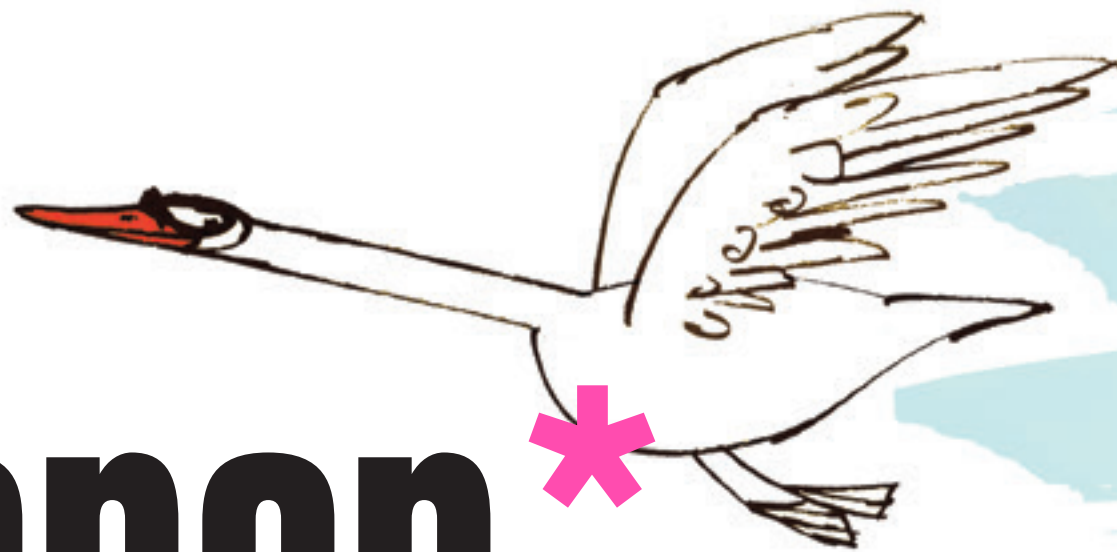
11 **nog altijd bij elkaar**

Irene zit nu op een andere school, alweer een jaar.
Daar gaat het goed. Haar ouders zijn nog altijd bij elkaar.

1 + 1 = 3

zwanen

Ik ga nooit bij hem weg, hij is de liefde van mijn leven.
Hij is charmant, zit beter in de veren dan de rest
en heeft me al zo'n eenentwintig kuikentjes gegeven.
We bouwen ieder voorjaar met vereende kracht een nest.
Al zijn er hier in deze vijver knappe zwanen zat,
ik blijf hem trouw tot in de dood. Zo doen wij zwanen dat.

Ik ga nooit bij haar weg, ze is de liefde van mijn leven.
Zo elegant als ik haar langs zag zwemmen in de sloot!
Ik ken haar nu, eens even zien, alweer een jaar of zeven.
Ik wil haar nooit meer kwijt, ik blijf haar trouw tot in de dood.
Ik wil geen ander vrouwtje, nooit behoefte aan gehad.
Wij blijven altijd bij elkaar. Zo doen wij zwanen dat.

Ik blijf hem trouw tot in de dood. Dat doen de meeste zwanen.
Maar laatst zwom er een zwartgevederd mannetje voorbij.
Ik vond hem zo ontzettend mooi, ik was gewoon in tranen.
Toen kwam er in april een donker kuiken uit mijn ei.
Hij schrok ervan, dat zag ik, maar hij heeft dus niks gezegd.
Ik ga hem niet verlaten, never nooit, dat meen ik echt.

Ik laat haar niet alleen, dat zit gewoon niet in mijn genen.
Maar laatst zwom er een welgeschapen vrouwtje langs, en toen...
We zijn een poosje samen in het hoge riet verdwenen.
Ik had het achteraf gezien misschien niet moeten doen.
Mijn vrouwtje keek me aan vanaf ons nest en sprak geen woord.
Ik ga niet bij haar weg, ik blijf haar trouw, zoals het hoort.

